

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Září 2017

Náklady na vydání 8 Kč

**Jak tvé příbytky jsou milé, Pane zástupů.
Po nádvořích Páně touží, prahne duše má.
Šťasten, kdo v tvém domě bydlí, kdo tě velebí.**

Strach a víra, dva protiklady...

Strach všech strachů

V Bibli se nesčetněkrát opakuje: nebojte se. Nemějte strach! V ústech Boha, Ježíše, proroků, žen a andělů, králů a žebráků, se k nám toto slovo obrací v počtu několika stovek (někteří říkají, že 365x, na každý den roku), jako by to bylo Boží „dobrý den“.

Strach z Boha je strach všech strachů. Nejhorší ze všech, z něhož pocházejí všechny ostatní strachy. Je synem nedostatečné důvěry.

Převrácený obraz Boha

Hřích prvních lidí nevypráví o pouhém přestoupení nějakého zákazu, ale o převrácení Boží tváře, které přináší had, který překrucuje pravdu: „Bůh vám dal tisíc stromů, to je pravda, ale upřel vám to nejlepší; má z vás strach, je žárlivý, zakázal vám to nejdůležitější. Nevěřte mu!“

Adam a Eva uvěří tomuto převrácenému obrazu Boha: Boha, který bere, a ne Boha, který obdarovává; Boha, který místo nabízení možností krade svobodu; Boha, pro kterého je důležitější jeho zákon než radost jeho dětí; Boha se soudcovským pohledem, před nímž je lépe prchnout než mu běžet vstříc; Boha, kterému není radno důvěřovat.

Bůh nejedná místo nás, ale je s námi

Tolik bychom si přáli, aby Bůh zasáhl hned, při prvních náznacích únavy, při prvním hlodání strachu, jakmile nás bolest uchopí do svých spárů. Bůh ale nejedná místo nás, neodvede nás z bouří ven, ale podporuje nás v nich. Nezachraňuje z utrpení, ale v utrpení, nechrání před bolestí, ale v bolesti.

Ježíš není vyprávěním o Boží všemohoucnosti, ale o jeho něžnosti, o jeho bojovné něžnosti. On nemá moc chirurga, který zasáhne a odstraní zlo, moc vojska, které zničí nepřátele, nebo sopky, která změní tvářnost ostrova... on má moc milujícího, matky sedící u nemocného dítěte, která ho nemůže uzdravit, ale je mu nablízku a nevzdaluje se od něj, je tu od srdce k srdci, síla, jistota, přítomnost, která neopouští.

Ježíš přichází i dnes na pomoc každému

Ježíš přichází i dnes na pomoc každému, kdo je zaskočen na jezeře, kdo je uvězněn v bouři, kdo se topí. Zavoláme ho, a on přijde, ale až po našem boji s vlnami, okřikne vítr a uklidní moře (srov. Mk 4,35–41).

Přijde do naší malé víry, aby nás ve všech našich ztroskotáních zachránil. A ta maličká loďka z rákosí, naše srdce, popluje k druhému břehu, kde se křik strachu stane objetím člověka s jeho Bohem.

Ermes Ronchi, Klíčové otázky evangelia

Ticho napomáhá k hlubšímu vnímání

Vysadit, odejít do ústraní a ztišit se

Dříve než velcí duchovní učitelé začínali veřejně působit – Karel Foucauld, Ignác z Loyoly, František z Assisi, apoštol Pavel, ale i Ježíš –, odcházeli alespoň na několik týdnů, někteří však i na léta, na poušť či na jiná opuštěná místa. Udělat

si přestávku, vysadit, odejít do ústraní a ztišit se. Bez alespoň malé dávky těchto prvků asi není možné se dobře rozhodovat, natož pak měnit! Jestliže odcházíme do ticha, začíná žít naše nitro. Stáváme se citlivějšími a otevřenějšími pro nejrůznější asociace, pro věci skrývající se v pozadí, pro pohnutky a motivy, jež bychom jinak nepoznali. Kdo stále jen mluví a něco dělá, nikdy nenaslouchá. Pozornými a naslouchajícími lidmi se staneme, jestliže se oprostíme od hluku a všedních dnů.

Není dobré zametat věci pod koberec

V tichu samozřejmě vstupují do vědomí i ponuré věci: obavy, neuspořádané myšlenky, zranění, pocity viny, různé chaotické a tíživé záležitosti z našeho životního příběhu. Zprvu ztěžují naše rozhodování, musíme si je však připustit a podívat se na ně, abychom si mohli udělat jasno. Jestliže tyto věci „zameteme pod koberec“, vrátí se nám jinou cestou zpět a budou negativně ovlivňovat naše chování, aniž bychom si toho byli většinou vědomi.

Stanovit si pevný čas ticha

Pomůže, když si denně stanovíme nějaký pevný čas ticha, důležité je i projít si večer uplynulý den. V tomto čase ztišení můžeme vše zahrnout do modlitby, tj. vyprávět to Bohu. Bohu nic nemůžeme ani nemusíme namlouvat. Měli bychom mu zcela upřímně předkládat svá nejniternější, nejintimnější hnutí, i ta, která nás samotné rozčilují či zahanbují. Rozhovor s Bohem může být přímý a živý, může obsahovat spory, otázky a nářky. Pro mnoho lidí je snadné modlit se, když zažívají něco „negativního“. Ale když se jim daří dobře, dost rychle na Boha zapomínají. Měli bychom vědomě děkovat Bohu za dobro, které nám prokazuje. Náš život pak bude svobodnější, spokojenější a radostnější. Kdo stojí před nějakým rozhodnutím, měl by s Bohem pohovořit o tom, co jím hýbe – o svých touhách a pochybnostech, nadějích a obavách, o své rozpolcenosti, o tlacích a nechuti, o radostném očekávání a nadšení.

Odstup od všedního shonu pomáhá k reflexi s určitým nadhledem, ticho k hlubšímu vnímání, mlčení k osobní modlitbě.

Podle knihy S. Kiechle, Umět se rozhodnout

Vidíš, asi nejsi dobrý křesťan, když tě Bůh neslyší“

Nedávno jsem uvěřil. Rodiče z toho nejsou vůbec odvázaný. Často mi říkají, jaká je víra blbost. A navíc se mi někdy hnusně posmívají, když se mi třeba něco nepodaří ve škole, říkají: „Vidíš, asi nejsi dobrý křesťan, když tě Bůh neslyší“. Ale já věřím, že Bůh je se mnou. Děsně mě štvou. Mám na ně vztek. Proč mi to dělají? Nevím, jestli jim to budu schopnej někdy odpustit.

Nejlépe asi bude: nepřesvědčovat slovy

Stojím na tvé straně v tom, že o svém vztahu s Bohem víš nejvíc a ze všech nejlépe ty.

Promiň, nám rodičům může někdy v nazlobení vypadnout z pusy něco, co zas tak moc vážně nemyslíme, spíš je to ze strachu o dítě nebo z toho, že nám přetečou nervy nebo ze zklamání, že vše nejde tak, jak bychom si pro své dítě představovali. Nezvládneme to a můžeme tím zranit, aniž bychom to tak chtěli. Možná, že je to tak i u tvých rodičů. Možná se perou sami v sobě s tím, že už nejsi malý kluk a stavíš se na vlastní nohy. Už nemají všechno pod svou

kontrolou, což by rádi, a je pro ně těžké, že to tak není, a reagují nepřiměřeně. Nevím. Zkus se na to, prosím, podívat i z jejich strany. Co k tomu prožívají oni, co je k tomu asi vede?

Pojďme se ale vrátit k tomu co tě štvě. Bylo by fajn, kdyby sis uvědomil, co tě na tom vlastně bolí nejvíc. Jestli to, že mluví o něčem, do čeho nevidí – o tvém vztahu s Bohem – nebo to, že se nesejdete v pohledech víry, nebo jejich nepochopení a neochota přijmout tvá vysvětlení. Nebo to, že se to postavilo mezi vás. Naprosto chápu, že jsi zklamaný a že tě to zarmucuje. I to že jsi naštvaný.

Váháš, jestli jim můžeš odpustit. Odpověď je jednoznačná. Ano. Jednak proto, že Bůh odpouští nám a my ho v tom máme napodobovat. Koukni se na Boha Otce, jak krásně nám stále znovu odpouští. Odpuštěním rozvazuje to, co nás svazuje, a tím nám dává svobodu od hříchu a pro nový život. Bez svázání. Tak je to podobné v našich vztazích. Pokud neodpustím, tak tím moje nitro bude zasažené, zavírám tím dveře pro vztah. I když o něj třeba stojím, tak neodpuštění je překážka, to co mě svazuje v lásce k druhému. A to pak bolí. Když odpouštím, tak pouštím toho druhého ze svázanosti v sobě samé. Dávám mu jakoby další život. A taky sobě. Nenesu v sobě překážku.

Myslím, že jim můžeš ze srdce odpustit, i když nesouhlasíš s tím, co říkají. Odpuštěním nedáváš zapravdu tomu, co říkají, ale přijímáš je zpět do vztahu ve svém srdci. Rušíš bariéru. To, čím ti ubližují, i ta síla, kterou tě to zasahuje, v tobě zůstat nemusí. Můžeš to všechno předat do rukou Bohu. On si s tím bude vědět rady.

Možná tě taky trápí, jak vlastně rodičům vysvětlit, že pravdu nemají, jak reagovat, když se situace znovu opakuje. Protože tě asi neposlouchají, když se jim snažíš vysvětlit, že to vidíš jinak než oni, bude asi nejlépe, když je nebudeš přesvědčovat slovy, ale tím jak žiješ. Když z tvého jednání poznají, že se snažíš žít dobře, pochopí tím víc. I o tvé víře. A když se ti něco nepovede, tak se neboj říct, že se ti to prostě nepovedlo, a že si z toho vezmeš poučení. Že ses na tom něco naučil. Třeba i to, že je pro školu nutné dělat víc, aby výsledky byly lepší. Protože i kdyby ses modlil sebevíc, ale neučil ses, tak úspěch ve škole nebude. S Bohem to je spolupráce. Nedělá za nás věci, které máme udělat my. Ty musíš udělat všechno, co máš – tedy se učit – a On udělá za tebe všechno to, co ty sám udělat nemůžeš.

Převzato z www.vira.cz – sekce Otázky

Zjevení Panny Marie ve Fatimě

Zjevení v portugalské Fatimě začalo v roce 1916 trojím zjevením anděla desetileté Lucii Santosové, devítiletému Františkovi a sedmileté Jacintě Martovým. Po této duchovní přípravě docházelo každý měsíc od 13. května do 13. října 1917 ke zjevením Panny Marie. Tento cyklus 6 zjevení byl ukončen slunečním zázrakem. I když dětem zpočátku nikdo nevěřil a zažily krušné chvíle a výslechy, díky ochraně Panny Marie byly všechny komplikace a pomluvy překonány a tato mariánská zjevení po důkladném teologickém šetření byla uznána Církví jako pravá dne 13. 10. 1930.

5. zjevení – 13. 9. 1917

13. září se Lucie, František a Hyacinta museli protlačit zástupem, z něhož na ně lidé volali prosby. U dubu se s nimi začali modlit růženec. Paní přišla, opět poprosila o modlitbu růžence. Pochválila děti za jejich oběti a stanovila hranice pro jejich askezi s provazem (děti spali s utaženým provazem kolem těla). Na různé prosby odpověděla, že některé splní, některé ne. Pak se začala vznášet.

Fatima 1917–2017 – slavení jubilea v České republice

Při hlavní bohoslužbě 100. výročí zjevení Panny Marie v Cova d'Iria převezme předseda ČBK primas český a arcibiskup pražský kardinál Dominik Duka OP z místa zjevení milostnou sochu Panny Marie Fatimské.

Program pouti sochy Panny Marie Fatimské – Arcidiecéze pražská

Pátek 15. 9. 2017 – Památka Panny Marie Bolestné – slavnostní zahájení poutě milostné sochy Panny Marie Fatimské v katedrálách a na poutních místech diecézí Čech a Moravy.

Praha – katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha – pátek 15. 9. 2017

16:00 h. – Fatima – výzva k modlitbě a pokání. Meditace – modlitba v katedrále u milostné sochy Panny Marie Fatimské – Mons. Pavel Dokládál a Ing. Hana Frančáková z ČM Fatimy Koclířov

17.00 h. – Pontifikální mše sv. – hlavní celebrant a kazatel arcibiskup pražský a primas český kardinál Dominik Duka OP, koncelebrují kněží z arcidiecéze;

18.30 h. – Znamení úcty – společná cesta z katedrály na Loretánské náměstí – Modlitba za Prahu a arcidiecézi – Te Deum, národní a fatimská hymna

Katedrála sv. Klimenta – apoštolský exarchát – sobota 16. 9. 2017

(Praha, Haštalské náměstí 4)

10:00 h. – slavnostní uvítání Panny Marie Fatimské

10:15 h. – liturgie východního obřadu – celebruje biskup, apoštolský exarcha Mons. Ladislav Hučko

12:00 h. – společná modlitba v katedrále sv. Klimenta

12–15 h. – ztišení, meditace, modlitby společenství – římsko i řeckokatolické

Svatá hora – středa 27. 9. 2017

15.00 h. – modlitba růžence, možnost svátosti smíření

16.00 h. – výklad

17.00 h. – mše svatá; po skončení průvod zakončený uctíváním sochy Panny Marie Fatimské

Stará Boleslav – při Národní svatováclavské pouti ve čtvrtek 28. 9. 2017

Pro děti – Kdo byl svatý Václav

Svátek sv. Václava slaví křesťané 28. září. Pro občany České republiky je tento den státním svátkem. Mnoho lidí však ani neví, kdo to sv. Václav byl. Co bychom o této osobnosti měli vědět? Odpověz na otázky a písmena u správné odpovědi napiš dolů do tajenky. Dozvíš se, kdo byl sv. Václav.

1. Sv. Václav žil v:

KD – 8. století
BO – 9. století
OD – 10. století

2. Pocházel z rodu:

OS – Lucemburků
VÁ – Přemyslovců
MÍ – Slavníkovců

3. Ve víře ho vycho- vala babička:

ÁČ – Anežka
ŠE – Drahomíra
ŽN – Ludmila

4. Po svém otci panoval jako:

ÝA – český kníže
MÁ – český král
OH – český císař

5. Byl znám tím, že vykupoval:

NE – obilí
MO – otroky
UM – ovčí vlnu

6. Pro svou zemi usiloval o:

SÍ – větší území
BÝ – zdravotní péči
UD – mír

7. Jeho smrt způsobil bratr:

RÝ – Boleslav
KÉ – Vratislav
FÓ – Spytihněv

8. Byl zavražděn ve Staré Boleslavi:

PL – v hradní kapli
VL – u vrat kostela
ŠL – v zahradě

9. Jeho ostatky jsou v Praze v chrámu:

AP – sv. Ignáce
AK – sv. Mikuláše
AD – sv. Víta

10. Je uctíván jako ochránce:

AT – Braniborska
AŘ – Čech
OT – Moravy

TAJENKA: SVATÝ VÁCLAV BYL

--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Převzato z materiálů brněnského katechetického centra

Ze života farnosti

Pátek 1. 9. 2017 – 17:00 – Vlašim – při mši sv. oslavíme patrona našeho farního kostela sv. Jiljí.

Neděli 3. 9. 2017 – 9:30 – Vlašim – oslavíme výročí posvěcení našeho farního kostela.

Neděle 3. 9. 2017 – 11:00 – Vlašim – první mše sv. s dětmi po prázdninách ve farním kostele, s požehnáním školákům.

Neděli 3. 9. 2017 – 15:00 – mše sv. v kapli v **Pavlovicích**.

Čtvrtek 7. 9. 2017 – 10:00 – úklid na Loretě

Neděle 10. 9. 2017 – 15:00 – na vlašimské **Loretě** společně oslavíme slavnost Narození Panny Marie.

Čtvrtek 28. 9. 2017 – svátek sv. Václava – 18:00 – Vlašim – mše svatá ve farním kostele sv. Jiljí

Farní charita Vlašim

Poděkování

... zakladatelkám, které před 25 lety zřídily ve Vlašimi Farní charitu a Domácí zdravotní péči. Nyní zde působí několik zdravotních sester, v čele s paní ředitelkou Danielou Laloučkovou, které tuto zdravotní péči poskytují potřebným. Je to velice bohubilá činnost. Sestry jsou fundované, přátelské a dobré rádkyně. Potřebné pro pacienta vyřídí i u obvodních lékařů. V případě potřeby odeberou krev, příští návštěvu přinesou i potřebný recept na léky, a to bych mohla jmenovat

další a další případy, a často i nelehké. Zažívají někdy i nepříjemné situace ze strany pacienta. Víím, o čem píši, jsem jedna z těch, která jejich péči už dvakrát potřebovala. Vždy všechno proběhlo k mé spokojenosti. Za jejich laskavou péči jim vyslovuji veliký dík a do budoucna přeji pevné zdraví, laskavé klienty. A co dodat? Jen tak dál!

L. P.

Program září 2017

7. 9. 2017 – 16:00 – Výroba mýdel – Klub seniorů

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí, Vlašim

12. 9., 19. 9. a 27. 9. 2017 – 15:30 – Trénování paměti

místo: kancelář FCh Vlašim, Lidická 1715, 2. patro

14. 9. 2017 – 15:30 – přednáška PhDr. Ireny Lesové

téma: Poruchy v předávání informací (zahlcení a chaos)

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí, Vlašim

20.9.–27.9. 2017 – výstava „Starej se“

místo: prostranství mezi farou a kostelem sv. Jiljí ve Vlašimi

21. 9. 2017 – 11:00 – děkonná mše svatá k oslavě 25. výročí založení Farní charity Vlašim

místo: kostel sv. Jiljí Vlašim

celebruje Dominik kardinál Duka, OP, arcibiskup pražský

5. 10. 2017 – benefiční koncert skupiny Spirituál kvintet. Velice nás těší Váš zájem, a proto musíme oznámit, že **místenky na koncert jsou již rozebrány.** Děkujeme za pochopení a těšíme se na setkání na našich dalších akcích.

Komunitní centrum

Farní charita Vlašim obdržela 28. 6. 2017 oznámení o schválení konání veřejné sbírky za účelem: **„Nákup budovy za účelem zřízení Komunitního centra a jeho zařízení.“** Sběrka je konána na území České republiky od 1. 7. 2017 na dobu neurčitou. Může být uskutečněna vložním či zasláním peněz na **zvláštní bankovní účet č. 4854305359/0800** založený u České spořitelny. Dále je schváleno použití pokladniček, dárcovské textové zprávy nebo složením hotovosti do pokladny zřízené Farní charitou Vlašim. Co nás k tomu vede?

Farní charita Vlašim v letošním roce oslaví 25 let svého fungování. Charitní kanceláře i sociální a zdravotní služby jsou dosud roztroušeny hned ve třech patrech vlašimské polikliniky. V besídce u kostela sv. Jiljí se schází Klub seniorů při FCh Vlašim a je zde uskladněna část rehabilitačních a kompenzačních pomůcek. Málo kdo si všechny služby spojuje a vidí za nimi jednu organizaci, jejíž služby se mohou doplňovat. Také pro pracovníky je vzájemná komunikace složitější než by tomu bylo, kdyby se potkávali v jedné společné budově.

Je tedy na čase pokusit se vybudovat společné zázemí a efektivně provázat poskytované služby v Charitním komunitním centru. Věříme, že veřejná sbírka je dobrým krokem.

Jaký byl poutní zájezd 11. a 12. 7. 2017

Farní charita Vlašim připravila dvoudenní poutní zájezd. Cílem byl broumovský klášter Řádu svatého Benedikta, národní kulturní památka. Druhý den byl hlavním bodem programu „Slezský Jeruzalém“, poutní místo Wambierzyce, které je cílem polských, německých i českých poutníků.

Naše farnice a farník – z Křivsoudova i jiných obcí – tvořily asi čtvrtinu poutníků v autobuse, kde se mohli potkat s dalšími, většinou středního a staršího věku z Vlašimska, ale i z Ledebčska. Poté, co se autobus naplnil všemi přihlášenými, vyrazilo se do Hradce Králové, kde jsme si mohli

prohlédnout katedrálu sv. Ducha i mariánský kostel na náměstí. Po obědě cesta ubíhala, díky zpěvu i modlitbám.

Po ubytování (které se neobešlo bez menšího dobrodružství) jsme se pokochali interiérem kláštera – kopií turínského plátna, mumiiemi, nádhernou kazatelnou... Slavnostní mši svatou (úterý bylo svátkem sv. Benedikta) koncelebroval i kebllovský kněz P. Maxmilián Rylko, který náš autobus doprovázel na motocyklu a byl nám velmi užitečným průvodcem. Po dobré večeři jsme ještě poseděli a popovídali.

Druhý den nás čekaly polské Vambeřice, kde jsme se cítili jako doma díky česky mluvícímu knězi i proto, že jsou zde na české poutníky dobře připraveni. Odpoledne jsme se těšili na Kuks se sochami Matyáše Brauna a bylinkovou zahradou. Tady nás poprvé a naposledy trochu zklamalo počasí, ale deštníky nás zachránily. Jinak bylo po oba dva dny bohudík mírnější počasí bez velkých veder. Po brzké večeři v Jaroměři jsme vyrazili domů. Častým dotazem spokojených poutníků bylo: Kam se pojede příště?

Zbývá dodat, že zájezd spolupořádali paní Klenotová z Vlašimi a Jiří Foller (který nakonec pro úraz nemohl jet). Hlavní tíha ale ležela na ředitelce Charity Daniele Laloučkové, která celý zájezd dovedla až do úspěšného konce.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Vychází 10x ročně, uzávěrka 15. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč

Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim